

[Finansministeren]

sonkorrigerede tal, at fra oktober til november var der et fald på 1.500. Hvad var det så for nogle grupper, der faldt mest? Det var faktisk de unge. Meget tyder på, at det delvis er et resultat af den indsats, som Socialdemokratiet, SF, KVR-regeringen, CD og Kristeligt Folkeparti gennemførte i Folketinget i maj måned sidste år. Vi er begyndt at se resultater af det i arbejdsløhedsstatistikken for så vidt angår de unge.

Jeg synes, hr. Jes Lunde, at vi ikke bare har haft et, skal vi sige talemæssigt skift, men der er faktisk også et resultatmæssigt skift i retning af, at ungdomsarbejdsløsheden heldigvis er på vej ned.

Så gjorde hr. Jes Lunde nogle bemærkninger om produktionskolerne og den aftale, vi indgik i maj måned sidste år. Hr. Jes Lunde gjorde rigtigt opmærksom på, at der skal skaffes finansiering vedrørende produktionskolerne; det var en del af aftalen.

Der står ikke i aftalen noget om, at produktionskolerne, når finansloven næste gang var vedtaget, så automatisk var finansieret. Hr. Jes Lunde ved jo, at finansieringen af disse produktionskolepladser indgår som en del af den aktiveringspakke, om hvilken vi stadig væk mangler at finde de nødvendige besparelser. Men det er fuldkommen forkert at bruge et udtryk som »at tage de arbejdsløse som gidsler« i den sammenhæng, fordi det væsentligste forslag, der skal skaffe disse besparelser, drejer sig om at få reduceret hjemsendelsesledigheden, sådan at der bliver færre, der kommer på hjemsendelsesledighed. De, der så kommer på hjemsendelsesledighed ifølge regeringens forslag, vil få det samme eller mere i dagpenge i fremtiden. Det er da ikke at tage de ledige som gidsler at gøre færre til ledige. De af dem, der bliver ledige, får mere eller det samme i dagpenge. Dér kan man ikke med ret og rimelighed bruge det udtryk.

Jeg beklager selvfølgelig også, at vi på grund af valget osv. ikke har nået at finde finansieringen til produktionskolerne, men jeg gentager min invitation fra i går. SF vil også blive inviteret til forhandlinger om finansieringen af produktionskolepladserne, og jeg noterede mig selvfølgelig med stor interesse den dialog, der var mellem hr. Jes Lunde og fru Marianne Jelved, for jeg forstod den sådan, at også SF er villig til at se på dette problem, der ligger i hjemsendelsesledigheden, er villig til at se på det

strukturproblem, der er på vores arbejdsmarked, og som altså kan være med til at skaffe finansiering til de mange uddannelsespladser, som vi gerne vil have investeret i. Jeg synes, at det var et af de positive samarbejdstilsagn i dagens debat.

Hr. Kim Behnke brugte en formulering, der gik noget i retning af den pludselig så betydelige betalingsbalance. Det er vist mildt sagt en erindringsforskydning. Jeg mener faktisk, at den offentlige debat om betalingsbalancen er blevet meget mindre nu, hvor vi har overskud, end i de mange år, hvor vi havde underskud, og hvor det blev betragtet som det absolut største problem i dansk økonomi, at vi havde underskud. Det er altså ikke lige pludselig en debat, der er blevet vigtig. Desværre var det faktisk sådan, at nu, hvor vi har overskuddet, kunne vi ikke få så meget debat om den, som vi måske som regering gerne ville have, så jeg kan helt henholde mig til hr. Arne Melchior's afvisning af hr. Kim Behnkes udsagn vedrørende betalingsbalancen.

Hr. Kim Behnke efterlyste klare meldinger fra regeringen om overenskomstforhandlingerne. Nej, det er slet ikke det, det drejer sig om nu. Nu, da finansloven bliver vedtaget i dag, drejer det sig om, at regering og Folketing holder fingrene væk fra det, der foregår på arbejdsmarkedet, lader arbejdsmarkedets parter selv klare de grejer. Det er de meget bedre til end vi. Det har de mere forstand på end vi. Nu kender de rammerne, nu kender de grundlaget, nu er det op til arbejdsmarkedets parter selv frit at forhandle og løse deres del af opgaven. De vil da også gerne bede sig fritaget for, at vi nu i Folketinget beskæftiger os mere med den sag i den kommende tid.

Så vendte hr. Kim Behnke tilbage til diskussionen om udgifter og udgiftspolitiske måltal. Jeg kan bare sige, at det udgiftspolitiske måltal er fastsat og beregnet på helt den samme måde, som det er blevet hvert år siden 1984, hvor totalrammeordningen blev indført i finanslovssammenhæng. Derfor er det efter de samme regneregler, vi er nået frem til det udgiftspolitiske måltal, og det er på samme måde, det er overholdt.

For så vidt angår hr. Kim Behnkes gentagne bemærkninger om, at vi ikke fortsætter privatiseringerne, har hr. Kofod-Svendsen helt ret. Der er afsat 2,8 mia. kr. til privatiseringer og an-